जामावास्या सप्तमयाम इति विश्रेषः। तेन मार्गे-श्रीवं न्येष्ठयोत्भयदिने चन्त्रच्यवाभे यद्यपि यदा चतुर्देशीयामिमिति वचनात् पूर्व्यदिने एव आडं प्राप्नोति तथापि तदचनं चन्द्रच्यानुरोधमूल-मिति। क्रत्यच्यानुरोधात् चीणायामपि पर-त्रापराइनामे ऋदं खन्यचैतदिशेषामिधानं खणें स्यात्। *। अत्रापि विश्वेषान्तरमाइ स सव। यसिन्नब्दे दादश्वेनस्य यव्यक्तसिंस्तृतीयया परि-दृश्यो नोपनायेत। यथो मासः। हतीयया माचया चतुर्घभागानकलया परिदृश्यस्त्रो न भवति किन्तु तद्धिकन्यूनकलयेति। तेन मल-मासयुताब्दे खन्यमासवदनयोरिष चतुर्देग्यन्तया-मादि दर्शसप्तमयामपर्यन्तं च्चय इति । मलमास-युताब्दसु एकसान्मसमासादब्ददयाननाराब्द-लुतीयेऽब्दे मलमासस्यावस्यम्भावादिति ॥ *॥ चन्द्रचानुरदं चीयापचमुपसंइरति स रव।

"रवं चारं चन्द्रमसे विदिला चीगे तसिन्नपराक्टे च दद्यात्"। रवं चारं गतिविशेषं। । स्तिमातायां व्यव-

स्थामाइ स एव। "समित्रा या चतुर्द्रशा खमावास्या भवेत् बचित्। खिंबतां तां विदुः केचिदुपेध्वमिति चापरें" ॥ चीणायाः पूर्वमुक्ततात् |वर्द्धमानायाच वच्य-मारातात् चस्य वचनस्य स्तिभातापरलं। खर्वितां नीचां पिटनेाकप्रापणानकां केचित् यजुर्वेदिनः। चपरे ऋग्वेदिनः तामेव उपेध्वसुपगच्छत श्राद्धा-येति ग्रेवः। उपेध्वसित्यत्र गताध्वासितिपाठे गतः प्राप्तः पिटलोकप्रापणाय अध्वा अनयेति गताध्वा प्रश्रक्तिवर्षः। "तसाच्छन्दोगा उभया-नुरोधादिच्छात उभयादरं कुर्वेन्त" इति का-त्यायनसरसः॥ *॥ यक्तमाइ लघुहारीतः। ''चिमुह्रतापि कर्त्तवा पूर्वा दर्शा च बङ्गीः। कुद्धरध्यर्थुभिः कार्या यथेष्टं सामगीतिभिः"। अत्र त्रिमुद्धत्तिं यादानात् स्तिभतायाः पूर्वदिने त्रिमुहर्त्तमात्रलाभेऽपि बहुचानां श्राद्धं। न तु मुखापराञ्चलाभादिष परदिने। सामगानां तचा-प्यनियमः। एतावृत्विषय एव उमयत्रापराष्ट्रा-नाभेऽपीयं खबस्रोति स्राद्धविवेकः॥ मुख्या-पराइस्य रकदिनमात्रवामेऽप्यमयदिनावाभात् । ॥ * । वर्द्धमानायां खवस्थामाइ कात्वायनः। "वर्द्धमानाममावास्यां जच्चयेदपरेऽइनि ।

यामांस्त्रीनिधकान् वापि पिळ्यस्ततो भवेत्" ॥ यामांस्त्रीनिति पूर्वेदिवसीययामत्रयन्तृनस्त्रदेश-पेत्रया । स्रयेवं वासर्हतीयामात्ररोधेन त्राद्व-विधानात् क्रयममाबास्त्रात्राद्धे प्रयुद्करान्यादी-तर्काकपरिग्रहः । सत्तं । तिथिदेधे जीमादि-भेदेन खखविशेषपरिग्रहाय वासर्हतीयांशान्यस्त सन्ययोभयदिने वासर्हतीयांशामानी त्राद्धकोपापत्तेः । प्रामुक्तिरमादेः कुङ्कमति-सस्य निर्विषयतापत्तेश्व स्तः पर्य्युदक्तेतरकाक-स्त्रापि परिग्रहः । यदा तु पूर्वापरखखयोरन्थ-तरस्येव परिग्रहक्तरा यथायोग्यं तत्रेव साधा- इसुहर्त्तदयम्युरिक्तेतरकाककुतपादिमुहर्त्तपक्षक् रीहिक्यादिमुहर्त्तचतुरुयवासरहतीयांश्रीयापरा-इमुहर्त्तदयकाकाः। यथाक्रममापस्मामान्यप्रका-प्रशक्ततर-प्रशक्ततमलेन ज्ञेयाः। रवमखखति-धाविष नातिसन्धासमीपत इति पूर्वेशक्तालात्। "सायाइक्तिमुहर्त्तः स्यात् त्राद्धंतज्ञ न कारयेत्"। इति मत्स्यपुराक्षात्।

"राचौ श्राद्धं न जुब्बीत राच्यसी की र्त्तिता हि सा। सन्ध्ययोग्धयोग्धेन सूर्यो चैनाचि रोदिते" ॥ इति मनुनचनाभ्यां।

"ऊर्द्ध' मुझ्तांत् कुतपात् यन्मूङ्कतं चतुरुयं।
मुझ्तं पचकं वापि खधाभवनिमध्यते" ॥
इति मत्यप्रराणान्मुङ्कतं पचकिमायत्र कुतपादिति
स्थव्नोपे पचमी कुतपमारस्थेत्यधः। ततस्तेनेव।
"खपराङ्केतु समाप्ते खभिजिङ्गी हिक्कोदेये।
यदच दीयते जन्तोस्तद्ययमुदाङ्कतं" ॥
इत्युक्तं। "पूर्व्याङ्को वे देवानां मध्यं दिनं मनुष्याकां
खपराङ्कः पिष्टृक्षां"। इति श्रुतिः। वासरस्य
खतीयां प्रदत्त कात्यायनवचनं।

"सायाङ्गस्त्रिमुद्धर्तः स्थात् श्रादं तत्र नकारयेत्" इत्येषामेकवाक्यलात् वासरहतीयांशीयापराङ-मुद्धर्त्तदयस्य लामः। इति तिष्यादितन्तं।

धमावासी, स्त्री, (धमा साहित्येन चन्द्राकंयोर्वासी यत्रः गौरादिलात् छीष्।) धमावस्या। इति प्रव्यस्तावनी॥

खमावास्या, स्त्री, (बमा सङ् चन्द्राकी वसतो यन तियो सा, खमा + वस + खाधारे खत्, स्त्रयां टाप्। खिलात् रहिः।) खमावसीतिथिः। इत्यमरः।

श्रामित्रः, पुं, (श्रामरोगे इत्तत्त् ।) श्रात्तुः । (रिप्रः । विपन्नः । श्रात्त्रात्रः । भ्रातिक्रूनः । ''माह रूपे ममामित्रे दश्चे राज्यकामुके । श्रामत्रो मित्र रूपे भागुक्तमित नद्याय'' ॥ इति रामायये ।)

बिममं, जी, (बम् रोगे कर्माख इयन्) नौकिक-सुखं। इत्युवादिकोयः॥ इताभावः॥ (न मिय-रुवनं नञ्जमासः, इतनाभावः। गास्ति मियन्वनं यस्य तत्, इत्तरमुखः।)

षमी, [न्] त्र, (षम् रोगे + भावे घन्, मान्त-लात् रुद्धभावः, षमो रोगो विद्यतेऽस्य, इन्।) रोगी। यथा। षम्ययं। इति वापदेवः॥

धमीदं, क्री, (धम + वन्, इंड्राममः।) पार्ष। दुःखं। यथा,—

"तं लाई मवभीतानां प्रपन्नानां भयापई। चाएको प्रापनिम्मृतः यादस्पर्धादमीवष्टन्?" ॥ इति त्रीभागवतं॥

("न हि लमीट मं काला तस्यामीवं दभागन। जीवितुं भ्रकासि चिरं विवं पीतेव दुर्म्मतिः" ॥ इति रामायये।)

षमुकं, त्रि, बुद्धिस्थालोपनाश्चिततत्तत्धर्माविष्कः। स्रस्टितिधेमधर्मग्ररसारेच तत्तदक्ष्वाचकं। पन्ना इति भाषा। श्रदन्शस्य स्रिक्ष कते सेरोत्वामावे बकोऽकारस्य उत्ते बमुक इति भवति बमुक इत्यागिकां। इति कमदीश्वरः । यथा,—

"धमुकामुकागे जैतत् तुम्यमद्गं खधा नमः"। इति त्राद्धतत्त्वं॥ (चिभिवादये इति शब्दोश्वारणा-नन्तरं धमुकनामा इमस्तीति खंनाम परिकी-र्त्तयेत्। इति कुल्कुकभटः।

"संनिवेशं प्रमायश्च खहक्तेन लिखेत् खयम्। मतं मेऽमुकग्रस्थ चमुकस्य महीपतेः"॥ इति नारदः।)

चमुत्तं, स्ती, (सृष्+तः, न मुतः विरोधे नञ्-समासः।) कुरिकाविश्रेषः। इति इत्तायुधः ॥ इतिकुरी इति भाषा। मृतिरहिते प्रविते च चि॥ (यपाप्तमोचनः। प्रस्तितनः।

''व्यमुक्ता भवता नाथ मुद्धक्तंमिय सा पुरा''। इति साहित्यदर्भेशे।

हति साहित्यदम्य ।
"चमुक्तो मानसेर्दुःखेरिच्छादेषसमुद्भवेः"।
हति महाभारते। खड्गादिकं। यदुक्तम्,—
"खड्गादिकममुक्तच नियुद्धं विगतायुधम्"।
हति।)

बसुत्र, य, (बसुद्मिन् बदस् + त्रल् उत्त्वमते।) जन्मान्तरं। परकोकः। इत्यमरः॥ (बसुद्मिन् इत्यर्थस्य वाचकः।

"चननेवार्भकाः सर्वे नगरेऽसुत्र भक्तिताः"। इति कथासरित्सागरे। भवान्तरे। जन्मान्तरे। "तथेव यः ज्ञमाकांचे ज्ञित्यो नोपप्रान्यति। अप्रियः सर्वेभूतानां सोऽसुत्रेष्ट च नग्रवि"। "इच्हद्भिः सततं श्रेण दृष्ट् चासुत्र चोत्तसं"। इति महाभारते।)

बसुखप्रसः, पं, स्त्री, (बसुख एतः निपातनात् बलुक् समासः।) प्रस्थातवंशोद्भवः। कुर्लानः। इति जटाधरः॥

("खादामुखायणस्तार्थीऽमुखप्रसी महाकुतः"। इति जटाधरः।)

यमूर्तः, ति, (मूर्के + तः, गञ्समासः।) मूर्त-भिन्नः । मूर्तिरहितः । यथा । सञ्चाना अमूर्त-त्वादिति वोपदेवः ॥ न्यायमते । आकार्षा । कालः। दिक्। बात्सा। एवां सामान्यगुर्याः संखा १ परिमितिः २ एचन्तं ३ संयोगः 8 विभागः प्। आकाशस्य विश्वेषगुताः शब्दः। कालदिशोर्विशेषगुर्यो गास्ति चात्मनो विशेष-गुगाः। बुद्धः १ सखं २ दुःखं ३ इच्हा । देवः प् यतः ६ भावनात्यसंस्तारः ७ धर्माः च व्यथमाः ६ । इति भाषापरि च्हेदः ॥ (रूपद्दीनः । बाक्ततिरहितः। वायः। बनारीचा । यदुक्तं,-"सिविदेशो नेत्रहारो यस तन्नूर्तमुखते । चित्रम्मित्रयं मूर्तममुत्ते (वतरदयं"। इति। "स्तितिजेलं तथा तेजः पवनो सन स्व च। यरापरत्वमूर्भत्तियायोगात्रया चमी"। इति भाषापरिच्देः।)

चमूद्याः, चि, (पाचिनिमते तु, चमुमिन पक्षति, चहत् + दृश् + कच्, दसाने चाले कते वतः